

Församlingsbrev 26 september 2020

Pastorns rader

När vi nu lite försiktigt börjar återgå till det normala är det viktigt med en ömsesidig respekt. Några vill gå på möten, andra väljer att stanna hemma. Vissa släpper in folk, andra släpper inte in någon. En del bär munskydd andra inte. Vi gör lite olika val, men alla val måste respekteras. I frågan om smittspridning är det alltid åt två håll, att jag inte ska bli smittad och att jag inte ska smita andra. En del vill ha besök av pastorn, andra vill ha telefonkontakt. Ni måste signalera tydligt hur ni vill ha det. Jag respekterar alla och blir inte stött åt något håll. När det inte längre går att sitta ute, så är jag beredd att komma intill er som vill. Det blir inget handhållande och vi håller avstånd så gott det går. Jag har handsprit i bilen och använder den före och efter alla besök. I Gunnarskog ringer jag på onsdags förmiddagarna och hälsar på eftermiddagarna innan scouterna i Årbotten. I Östervallskog kommer jag att ringa vissa tisdagar och hälsa på andra tisdagar. Ni får gärna höra av er.

Bönelista

Vi har en bönelista med personer som vi ber för i våra gudstjänster. Kom ihåg att fortsatt be och tänka på de som är med på listan.

Böneschema

Inom Equmeniakyrkan i Region Svealand finns ett böneschema där vi ber för varandra i församlingarna inom Regionen. Denna vecka ber vi för Frikyrkan Tystberga och Equmeniakyrkan Va Fågelvik.

"Gud kan vittna om att jag ständigt nämner er i mina böner." Rom 1:9 Liksom Paulus har vi förmånen att bära varandra i bön inför Gud. Församlingar och Equmenia föreningar hör ihop. Förbön är en kraftkälla men också ett uttryck för omsorg.

Förslag på en enkel bön. *"Gud vår skapare, tack för vad du gör genom din kyrka. Tack för alla församlingarna och Equmeniaföreningarna i vår region. Vi ber idag särskilt om din välsignelse över Jesus Kristus, vår broder och vän, kom var vårt centrum. Du heliga Ande vår hjälpare, tack för vägledning och närvaro. Kom med din kraft och hjälp till dessa församlingar och föreningar vi har nämnt. Hjälp oss alla växa i tro och dela med oss av den nåd och kärlek som strömmar mot oss. Amen."*

Programblad för oktober och november

Sön 4/10	18.00	Lovsångsgudstjänst Eddy Alexandersson, lovsångsteam
Sön 11/10	11.00	Gudstjänst Eddy Alexandersson, Putte Ålander insamling till Equmenia
Sön 25/10	11.00	Gudstjänst med barnvälsignelse Eddy Alexandersson
Sön 1/11	11.00	Gudstjänst med ljuständning Eddy Alexandersson, Olof Algsten
Sön 22/11	15.00	Årsmöte avslutningsandakt Eddy Alexandersson
Sön 29/11	11.00	Adventsgudstjänst, Kompisklubben Eddy Alexandersson, Angelica Arvidsson

COVID-19

Läktaren reserverad för riskgrupper. Egen dörr (nödutgången).
Vi håller avstånd, både i foajen och i kyrksalen.
Handsprit kommer att finnas vid ingången.
Den som vill får ta med egen fika

Reservation för ändringar. Se predikoturerna och affischering vid Thybergs.
Eller församlingens hemsida <https://equmeniakyrkan.se/gunnarskog/>

Ett är nödvändigt

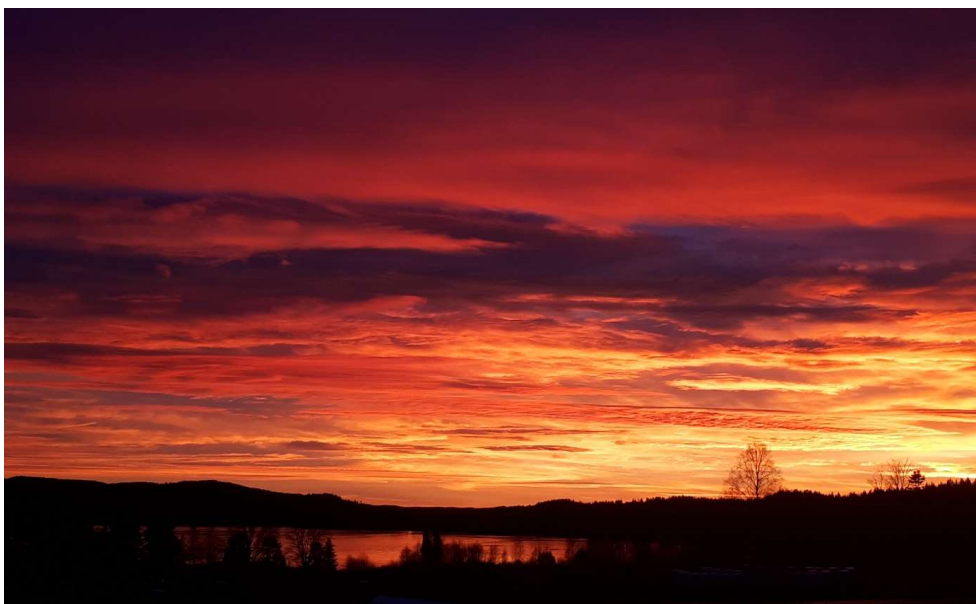
5Mos 4:29–31, Fil 4:10–13, Luk 10:38–42, Ps 123

Dagens evangelietext handlar om systrarna Marta och Maria. Den klassiska slutsatsen har varit att det är viktigare med det andliga ”att sitta ner vid Jesu fötter” än att ordna med det praktiska. Helt enkelt att Maria har valt det rätta och Marta har valt fel. Det är nog mest vårt västerländska synsätt som leder våra tankar fel. Det är inte frågan om ett ”antingen eller”, utan om ett ”både och”.

För att få grepp om texten behöver vi gå till avsnittet innan. Det handlar om "den barmhärtige samariern" och inleds med en fråga från en laglärd; Vad ska jag göra för att vinna evigt liv? Jesus skickar tillbaka frågan med orden Vad säger lagen och mannen svarar "Du ska älska, Herren din Gud med hela ditt hjärta och med hela din själ och med hela din kraft och med hela ditt förstånd, och din nästa som dig själv". Alltså du ska älska Gud och medmänniskan. Den laglärd var proffs på att älska Gud, men osäker på vem han skulle räkna som en medmänniska. Han får med hjälp av liknelsen om den Barmhärtige samariern lära sig att kärleken till medmänniskan är också en del av kärleken till Gud.

Direkt därpå följer berättelsen om Marta och Maria. Där Marta är proffs på att älska sina medmänniskor, men hon har inte tid med att sitta ner vid Jesu fötter. Marta är en modig kvinna som vågar bryta med gängse konventioner. Hon tilltalar en man som inte är hennes man offentligt, när hon bjuder hem Jesus. Maria bryter också mot normerna när hon sitter ner bland männen vid Jesu fötter. Jesus kritiserar ingen av dem för detta. Sedan Marta faller tillbaka i gängse mönster när hon vill ha systemens hjälp med det praktiska som är en del av kärleken till medmänniskan.

Jesus säger att "Maria har valt det som är bäst och det ska inte tas ifrån henne". Han säger inte att Marta har valt fel, för båda delarna behövs. Problemet är bara att vi så gärna vill klara av det praktiska först innan vi sitter ner. Risker är då att vi aldrig blir klara, för det finns så mycket att bekymra sig och oroa sig för. Vi behöver lära oss att båda delar behövs och att i kärleken till Gud ryms både andligt och praktiskt. För alla människor hör till Guds skapelse och är därmed värda att bemötas med kärlek och respekt.

Döden och livet

Job 14:13-15, Fil 1:20-26, Mark 5:35-43, Ps107:18-22

När Markus skriver sitt evangelium väver han ofta ihop två berättelser som får hjälpas åt att beskriva budskapet. Här behöver vi läsa hela sammanhanget 5:21-43. Två kvinnor, en har varit sjuk i tolv år och den andra är tolv år gammal. Talen i Bibeln upplyser om ett visst antal och har samtidigt en symbolisk innebörd. Talet tolv står som en påminnelse om Förbundet med Gud. Både den blödande kvinnan och den döda flickan räknades som rituellt orena. Om man rörde vid någon oren blev man själv oren. Jesus tar i flickan hand och låter kvinnan röra vi honom. Han anser uppenbarligen att livet och hälsan är viktigare än tankar om orenhet, för de blir så lätt begränsande. Jesus tänker aldrig på sin egen säkerhet eller bekvämlighet, utan uppoffrar sig hela tiden för andras välbefinnande.

I urkyrkan sjöng man Mitt i livet är vi i döden. Många på den tiden blev martyrer och döden fanns i närheten hela tiden. Nu för tiden dör många i ett utdraget döende, för vi har resurser att hålla liv i människokroppen. Samtidigt ökar dödsskjutningarna i vårt land oroväckande fort. Döden kommer på så olika sätt. Under de senaste 50 åren har död och begravning privatiserats mer och mer. Själva döden kan dock aldrig bli privat, den angår oss alla. Förnekar man döden, så förnekar man en del av livet hur man än försöker. Död och liv är lika sammantvinnade som berättelserna om kvinnorna. Fokus ligger på att Jesus ger liv även i dödens närhet.

Precis som Jesus tog den döda flickan hand, tar han alla människors hand, när de har nått ett bottenläge i livet. Det finns ingen brukshandvisning som visar hur man ska göra när allt är mörker i livet. Jag tror att det handlar om att öva sig i tillit och förtröstan. För där tilliten växer, där växer människor och kan omfamna hela livet. Man får börja med att bejaka den egna otillräckligheten och bräckligheten, annars stannar man i växten. När det känns som om man är längst ner i botten, då ska du veta att Jesus är där och varje förändring är ett framsteg. Sången från urkyrkan kan då formuleras om till Mitt i döden är vi i livet. Jag vill tro att döden är en horisont. Alltså mest en begränsning av hur långt vi kan se och förstå. När Jesus tar oss i handen, så får vi släppa allt och följa honom till livets land som är hans himmelska rike.

Det handlar inte om att man enkelt kan byta oro mot glädje. Det handlar om att gå in i tilliten hos Gud och finna vila där.